

Pax Christi

Quid per hos dies accidit libro P. Francisci Soaris aduersus
 serenissimum Britannia Regem non dubito quin iam perannunciu-
 rumore R. vna accepit, et vero quoniam amat nos vt fratres -
 et societatem vt communem matrem tulerit agerrime tam propter
 rei grauitatem, tum propter bonum fratrem de Theologia et Ecclesia
 vniuersa hactenus tam bene meritum commemorabo tamen ea qua
 veniunt in mentem, partim vt quod sit exploratius sciat, partim vt
 intelligat vnius hominis facto quantas in angustias coniecti fuerimus.
 Nostra societatis aduersarij vt assidue sunt in speculis, ne qua
 nobis incommodandi oportunitas elabatur, cum audissent per d. d. d.
 libro nonnulla contineri, qua Gallorum animos grauitate possent
 offendere, eam quam primam Parisios aduehendum curarunt, -
 ceperantque mira contra auctorem, vniuersamque societatem pro
 more in vulgus disseminare. Excerpta sunt etiam odiosissima
 quaeque, et typis mandata, nullus vt ea non viderit nisi qui
 videre noluit. Constitueraat D. Regni Cancellarius habita ratione
 temporum, et negotiorum omnia in praesens suppressere, sed aliter
 visum curiae parliamenti sparsis iam rumoribus exarsibata. Quare
 nonnullos e suo ordine designat qui librum curiosius euoluant,
 deinde de eo referant ad senatum. Interea retradesere oblectus
 iam triennio cicatrices, renouari omnes veteres contumelias
 in societatem; factos nos esse in odium Regum et Regnorum
 perniciem. A Iesuitis semper aliquid monstri in Galliam ex
 intervallo emanare. Nihil audiri ex quo redituti sunt, praeter
 Marianas Becanos Soares, et alia id genus ostenta. Videri
 nostros inter se partitos prouincias vt vnam Galliam quasi ex
 condito opprimant. Si tantisper silent in Gallia, occasionem
 expectari. Si Rex pro concione commendatur, perplexi eos et
 equivoce loqui, timeri Magistratum. Caeterum plane hanc esse
 doctrinam Iesuiticam vt Reges liceat occidere qta duos proxime
 esse sublato; tantam auctorum in varijs orbis partibus degentium
 conspirationem sine Praepositi Generalis facultate auctoritate,
 atque adeo totius ordinis assensione cogitari non posse. Ijs
 itaque iuuentutem deinceps committendam non esse, aliqui totam

+

Galliam factionum, dissidiorumque, imo horridalium Regidorum -
fractis mox imbuendam. Libro diligenter perlecto recognitoque in
Senatu acta causa est per biduum tanta contentione, quanta vix ulla
post hominum memoriam. Alij e Iudicibus resebant eum tanquã
perniciosum ac detestabilem cremandum pro foribus nostris id est
domus Professæ, Collegij et Novitiatus, et in præcipuis vrbis platejs.
Alij interdicens nobis omni societatis functione. Neque
defuit qui ditione Parisiensis Senatus Jesuitas proscriberet.
Crimino actum erat de nobis, nisi prolata esset decretum Rdi
Patris nostri Generalis contra Tyrannidum datum Romæ
6° Julij idio, quo tam seruo et tam seuerè sancit ne ullo hæreticu
tyrannidis Reges aut principes posse occidi sentiamus, nedum
adstruamus scribendo. Eo demum perducta res est ut ex senatus
consulto parrificis manu laceratus sit liber, et exustis ad
scalas Palatii In oculis totius ciuitatis. Deinde & quatuor e
nostris in curiam euocati sunt, iussique audire quam perniciosè
sint eiusmodi Regnis ^{regias} scriptiones, quamque sedulo Magistratus
providere rogatur, ne imbuatur opinionibus turbulentis. Placere
decretum P. Generalis, sed moneri nos ad eum perhibeamus
rogemusque ut illud renouet, et per vniuersam societatem curet
promulgandum obseruandumque accuratè. Alioqui si quid talium
scriptionum prodierit deinceps, curiam existimaturam illorum
decretum esse, atque adeo in nos quasi in eiusdem familia
alumnos ex legibus animaduersuram. Videat obsecro vra
Ria quo in stata nunc sumus, imo quam non stemus, sed fortius
versetur in lubrico. Nam si ^{vel} vnus in posterum tale quidpiam
moliretur ecce nos rursus (et vereor ne perpetuum) extorres
e Gallia. Quod quam gratam foret Hæreticis, qui perspirant
ex quo in Galliam reuersi sumus quantum hæresis deferent,
et deficiat in dies. O si tale quidpiam iterum narrisii possent
quam cupide et obuijs manibus illud arripere, et quam
gloriosè de Jesuitis triumpharent! Eritne igitur nostram

Aliquis, qui Hæreticis ultro offerat quod tam anxie quarunt?
 qui arma suppediet hostibus fidei quibus nos fodiant? Ac si
 eatenus vis mali insisteret, esset id quidem gravissimum
 toti Gallia sed nobis ad patientia disciplinam & noxam
 expiationem ferendam. Quis autem non videt nostra pietati
 omnem per omnes provincias & regna authoritate
 continuo detractum iri, cum non ab Hæreticis non a
 Schismaticis sed a Catholicis ^{nos} eiectione audient, neque ob
 defensionem fidei sed (si Deo placeat) regidij. Hoc crimen
 adeo horribile et execrandum est præsertim in Gallia
 (mi pater) ut ad eius soram nostri pæne amicij etiam
 in necessaria, iustaque Societatis defensione obmatere
 cogantur. Quapropter pluribus non onerabo vestram
 Reuerentiam præcipue cum satis superque advertat quanti
 momenti sit hoc negotium, speremque fore ut nostris
 omnino inhibeat ne taliquid in sua provincia a quoquam
 in posterum edatur: Unam hoc addam, faciat obsecro
 R^{ia} v^{ra} in nostri gratiam quod si ipsa esset loco nostro
 a nobis fieri cuperet, nostrosque monere ne grauetur, ut
 si sunt de se ipsis securi, de nobis propterea ne desinant
 esse solliciti. Commendo me sanctis sacrificijs R^{ia} v^{ra}
 Latitæ Parisiorum 29° Junij 1614.

J. v^o

Socius in Christo.

Ignatius Armandus Praepositor
 Domus Professa Societatis Jesu
 Parisiensis

Ubi Sar legit v. 2. obsecro pro
 grauitur transmittere ad R. B.
 Provinciarum Praesulem Latitæ, ut
 pro nobis nos de acceptis.

Honorando Patri in xpo S. Pro
vinciali Provinciae Bobolanae
Societatis Jesu.

Ubi ait.

